

ת"פ 39163/03/17 - מדינת ישראל נגד מחפוז חייו

בתי המשפט	ת"פ 39163-03-17
בבית המשפט המחוזי	
בירושלים	
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון	תאריך: כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018
בעניין: מדינת ישראל	<u>המאשימה</u>
נגד	<u>הנאשם</u>
מחפוז חייו	

נוכחים:-

ב"כ המאשימה - ביינה

הנאשם וב"כ, עו"ד חלאילה

מתורגמן בית המשפט

גזר דין

1. כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום המייחס לו (לאחר שתוקן), עבירה על סעיף 332(2) לחוק העונשין ועל סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

2. כתב האישום

לא נמצא טעם להביא את כל שתואר בפרק העובדות של כתב האישום, ועם זאת, נכון ליתן ביטוי לתמצית הדברים. ביום 14.3.17, בעודו מבחין בנאשם נוהג, ביקש שוטר סיוור, סיוע משוטר נוסף שנהג על קטנוע, כדי לעצור את הנאשם. השוטרים סימנו לנאשם כי הם מבקשים שיעצור לאחר הרמזור במפרץ האוטובוס, הנאשם פתח את חלון רכבו, השוטר הזדהה כאיש משטרה וביקש ממנו לעצור. הנאשם הגיב בחיוב ואולם המשיך בנסיעה. בשלב מסוים, על פי המפורט בסעיף 4 לפרק העובדות, עלה בידי השוטרים להביא לעצירת הרכב בו נהג הנאשם, ובהמשך, ניגשו הם אליו וביקשו ממנו להציג את המסמכים הרלוונטיים. הנאשם מסר

עמוד 1

לסייר כי אין ברשותו רשיון נהיגה או תעודה מזהה. ברם, בשל פקק שנוצר ברחוב, ולאחר שביקש אחד השוטרים מהנאשם להתקדם מעט ואף לאחר שנאמר לו שהוא מעוכב, פתח הנאשם בנסיעה מהירה שבעקבותיה החלו השוטרים לרדוף אחריו. סעיף 6 לפרק העובדות מתאר נסיעה במהירות גבוהה ובצורה פרועה, תוך התפרצות לכיכר תנועה, ובאופן שכמעט פגע ברכב שהיה בנסיעה בסמוך, זאת עד לכיוון הכפר עיסאווייה. הנאשם הוסיף וניסה להימלט, וכלשון כתב האישום 'החל לזגזג ימינה ושמאלה'. בהמשך פנה שמאלה בפנייה חדה כדי להמשיך בהימלטותו. השוטר ניסה לחסום את רכבו כשהוא במקביל אליו, אך הנאשם 'ניגח' את ניידת המשטרה בצידה. אף לאחר זאת לא עצר הנאשם, שוטרים נוספים שנכנסו לתמונה (אנשי מג"ב) ביקשו ממנו לעצור, אך הוא המשיך בבריחה אל תוך הכפר כשהוא נוסע במהירות מופרזת ומסכן חיי אדם (סעיף 8 לפרק העובדות של כתב האישום). בתוך כך, על פי סעיף 9, חצה הנאשם צומת באור אדום ורק לכשמצא עצמו בכביש צר מאוד, נטש את הרכב והחל להימלט בריצה, עד לרגע בו עלה בידי שוטר מג"ב לתפוס אותו. לנאשם לא היה רישיון נהיגה, והרכב בו נהג היה ללא רישיון רכב.

3. לשאלת מתחם הענישה

עמדת המאשימה הינה, כי ראוי למתחם שייקבע בטווח שבין 12 לבין 24 חודשים. לטענת ההגנה, מתחם הענישה הינו נמוך מכפי שטענה המאשימה ועל בית המשפט להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם (כ - 10 חודשים). מקבל אני שבנסיבותיו של הליך זה, ראוי לקבוע את המתחם כפי בקשת המאשימה, בפרט בשים לב לשתי העבירות בהן הורשע הנאשם ועמדתה המתיישבת עם המקובלות ביחס לרמת הענישה בפרשות כגון דא.

4. טענות ההגנה ותסקיר שירות המבחן

לזכות הנאשם העובדה, שהודה בכתב האישום המתוקן, ובנקודה זו, אמצא לנכון להעיר לשירות המבחן, הרואה את הודאת הנאשם מעט אחרת, כי משעה שהודה נאשם בפני בית המשפט, בוודאי בהיותו מיוצג, ראוי לכבד הודאה זו, גם אם מדבריו בפני קצינת המבחן, אולי משתמע מעט אחרת. בד בבד, נכללו בטענות ההגנה רכיבים עובדתיים שלא פורטו בכתב האישום, כגון שנפגע גם הנאשם וכי נעשה כלפיו שימוש בטייזר. כלל ועיקר: עובדות שמבחינתי, לא ניתן לראותן כמוכחות ואין להן זכר בכתב האישום, מנוע אני מהתייחסות אליהן. עוד צוין, שנזק קונקרטי ממשי, בודאי - לשוטרים ולעוברים ולשבים, לא נגרם.

כאמור, על שולחן בית המשפט גם תסקיר שהוכן על ידי שירות המבחן. בשים לב לחומרת העבירות ולעברו הפלילי של הנאשם, אליו אתייחס במעלה הדרך, לא עלה בידי שירות המבחן להצביע על מתווה ממשי וריאלי שיילקח בחשבון, ועם זאת, עלה בידי שירות המבחן להצביע על תהליך שיקומי מסוים שעבר הנאשם בשנים האחרונות, ושהביא להתמתנות משמעותית במעורבותו בפלילים, בהשוואה לעבר.

5. הרישום הפלילי

לחובת הנאשם עבר פלילי שיש בו, למרבה הצער, כדי להכביד. לחובתו 17 הרשעות קודמות מסוגים רבים ושונים, בעטיין אף ריצה לא מעט תקופות מאסר. ער אני לטענת בא כוחו הנכבד של הנאשם שהמדובר בעבר הרחוק (שחרורו ממאסרו האחרון היה ב - 13.5.13). אמנם, לא נכללת בין הרשעותיו הרשעה מהשנים האחרונות ביותר, ואולם, אינני בדעה שעל הפרק עבר כה רחוק עד כי יש בכך כדי להוות טיעון לקולא: לא זה המצב. ולכל היותר, ניתן לציין שלא נכללות בהרשעותיו הקודמות עבירות מסוג זה שעל הפרק, וגם אם ייתכן מאוד שנבע הדבר מכשל שמקורו במאשימה שלא ביקשה להגיש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם במישור התעבורתי, פשיטא שרשאי הנאשם ליהנות מכך.

6. הדין המסכם

א. על פני הדברים, טעונות העבירות שעל הפרק ענישה ממשית ומרתעת. יחסו המזלזל של הנאשם כלפי החוק קיבל בפרשה דן ביטוי חד לפחות בשני מישורים: תחילה, בנהיגה ללא רישיון, עבירה שהמסוכנות הגלומה בה לעוברים ושבים אינה רנטית ורבה, ובהמשך, במאמצי המתמשכים שלב אחר שלב, להימלט מהמשטרה שדלקה בעקבותיו. כל זאת, תוך סיכון חוזר ונשנה של העוברים והשבים ושל השוטרים עצמם. בתוך כך, נדרש בית המשפט לתת ביטוי הולם לשיקולי ההלימה, ההרתעה הנדרשת, למסוכנות הנשקפת מהנאשם וכאמור לזלזול הגורף בחוק ובגורמי האכיפה. בד בבד, מחויב בית המשפט לייחס משקל של ממש לעברו הפלילי של הנאשם ול-17 הרשעותיו הקודמות. בנסיבות אלה, אין מקום לכל הנחה שעל הפרק נאשם שאינו מבין די הצורך את החובה לציית לחוק: נוכח גילו והרשעותיו הקודמות הרבות, שלא לדבר על תקופות המאסר הרבות שריצה, נדרשת המסקנה שיש להעמידו בחזקתו שמבין הוא היטב את משמעות הדרישה להתנהלות במסגרת חוק. למרות זאת מזלזל

הוא בדברים, והנה אנחנו כאן.

ב. ולכל היותר, ראוי לתת משקל מאזן להודייתו בפני בית המשפט המצביעה על קבלת אחריות ולדברי שירות המבחן, על הפרק נאשם שלמרות כל מעלליו בעבר, נוטה בשנים האחרונות למתן את דרכו. בסופו של דבר, ולמרבה המזל, מלבד נזקי רכוש, לא נפגע איש מהמעשים, וגם בכך יש להקל במעט.

ג. בשים לב להודייתו, נושא שמייחס אני לו משקל ניכר, אמנע ממיצוי הדין עמו. אך בשל כך, ולמרות העבר הפלילי, אמנע מקבלת עמדת המאשימה במלואה. עם זאת, כאמור, מקובל על בית המשפט מתחם הענישה שפירטה המאשימה, ואתקשה שלא לגזור על הנאשם תקופת מאסר קרובה לזו שפירטה בדבריה המאשימה.

ד. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:

1. מאסר לתקופה של 17 חודשים; לחישוב מיום מעצר הנאשם, 14.3.17.

2. כמו כן, ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר אם בתקופה של שנתיים לאחר שחרורו, יעבור עבירה נוספת על סעיף 332 לחוק העונשין או על סעיף 10א לפקודת התעבורה.

3. הנאשם אף ישלם קנס בסך 5,000 ₪ ב-10 תשלומים מיום 1.4.2018; היה ולא ישלם - ייאסר בגין כך ל-50 יום.

7. זכות ערעור - כחוק.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018, במעמד הצדדים.